

Основними напрямками покращення лісокультурної діяльності підприємства є: розширення робіт зі сприяння природному поновленню; використання високоякісного садивного матеріалу, зокрема з покращеними спадковими властивостями; створення культур з веденням до їх складу порід, що відповідають корінним типам лісу.

На більш багатих ґрунтах в лісотипологічних умовах С₂ доцільно створювати деревостани сосни з участю дуба, оскільки перевагою дуба є виключно висока якість деревини. Окрім того, навіть незначна домішка опаду дуба прискорює розклад опаду сосни у 2 рази.

Перелік посилань

1. Вакулюк П.Г. Лісовідновлення та лісорозведення в рівнинних районах України [Текст] / П.Г. Вакулюк., В.І. Самоплавський – Фастів: Поліфаст, 1998. -508 с.
2. Гордієнко М.І. Лісові культури [Текст] / Гордієнко М.І., Гузь М.М., Дебринюк Ю.М., Маурер В.М. - Львів, 2005. -752 с.
3. Дебринюк Ю. М. Оптимізація схем змішування при вирощуванні високопродуктивних культур дуба звичайного за участю хвойних порід. Практичні рекомендації. [Текст] / Дебринюк Ю. М., Калінін М. І. - Харків: УкрНДЛГА, 1991. - 56 с.

Пиріг М.М., магістр групи ЗМЛС-201

Національний університет «Чернігівська політехніка», pirighunter@gmail.com

Науковий керівник: Корма О.М., к.б.н., доцент

Національний університет «Чернігівська політехніка», korma.a@ukr.net

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ В МИСЛИВСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ ЧЕРНІГІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Згідно Закону України «Про мисливське господарство та мисливодство» мисливодство – це вид спеціального використання тваринного світу шляхом добування мисливських тварин, що перебувають у стані природної волі або утримуються в напіввільних умовах у межах мисливських угідь [1].

Мисливські господарства непокоять проблеми випалювання сухої рослинності та потраф лісових культур дикими тваринами. Але, на жаль, на сьогоднішній день на законодавчому рівні не прийнятий жодний нормативний акт «Про відшкодування збитків, завданих дикими тваринами землевласникам та землекористувачам», в якому був би розписаний механізм таких розрахунків і джерело фінансування.

Аналізуючи проблемне питання щодо сучасного стану популяції лося в Україні в цілому і на території Чернігівської області зокрема, перспективи його експлуатації та відтворення, шляхів досягнення балансу між лісокористувачами та користувачами мисливських угідь, необхідно сказати наступне.

У нашій державі єдині, хто вкладає кошти в охорону та відтворення диких тварин, в тому числі і лосів, це користувачі мисливських угідь. Жодна інша структура, ні громадська, ні державна на відтворення поголів'я лосів коштів не витрачає і жодної державної програми по збереженню цього виду немає.

Ось чому саме користувачі мисливських угідь найбільш зацікавлені в тому, щоб поголів'я лосів в угіддях не зменшувалось і знаходилося на оптимальному рівні для подальшої його збалансованої господарської експлуатації протягом багатьох років користування угіддями.

Занесення лося до Червоної книги України, яке відбулось – може мати негативні наслідки для ведення мисливського господарства.

З року в рік державні підприємства лісової галузі вимушені витратити великі державні кошти на відновлення і реконструкцію посаджених лісових культур внаслідок того, що вони в багатьох регіонах області пошкоджуються, а в деяких випадках і повністю знищуються

лосями. Неодноразові перевірки стану лісових культур, проведені спільно з природоохоронними органами, підтвердили цей факт.

Як відомо, лісові культури, так само як і тваринний світ, відносяться до природних ресурсів загальнодержавного значення. Ось чому, односторонню позицію по захисту тільки тваринного світу вважаємо не державницькою, адже однією із задач органів з охорони навколишнього природного середовища є сприяння охороні рослинного світу.

Шкоду, нанесену лосями лісовому господарству країни, важко підрахувати внаслідок величезних її розмірів, а витрати на ліквідацію цієї шкоди – це великий мінус з бюджету державних підприємств.

Боротьба з хижаками і незаконним полюванням повинні стати для мисливських господарств справою першочергової значимості, так як вони стали для передових господарств (як приватних, так і державних) і де, внаслідок цього, чисельність основних видів мисливських тварин знаходиться стабільно на високому рівні.

Необхідно відмітити, що найбільшу шкоду навколишньому природному середовищу, в тому числі і тваринному світу наносять 2 категорії людей: ті, що порушують законодавство (браконьєри – вони ж злочинці) і ті, хто проповідує теорію заборони полювання. Обидві ці категорії людей лише порушують рівновагу тваринного світу, сприяють різкому погіршенню екологічної ситуації. Адже не тільки в мисливських господарствах, а і на інших територіях, що охороняються, необхідно підтримувати оптимальне поголів'я диких тварин. Розумно організоване спортивне полювання здатне принести кошти, так необхідні для проведення природоохоронної діяльності та наповнення місцевих бюджетів.

Браконьєри залишаються основними чинниками, які впливають на чисельність основних видів мисливських тварин в країні. Об'єктами браконьєрства є усі види мисливських тварин і ті що занесені до Червоної книги України. Рівень браконьєрства залишається досить високим.

При цьому необхідно зауважити, що правопорушники (браконьєри) оснащені потужними автомобілями підвищеної прохідності іноземного виробництва, снігоходами, приладами нічного бачення, тепловізорами тощо.

Спроби працівників мисливських господарств, лісової охорони, екологів припинити браконьєрські відстріли в цих умовах, на жаль, не дають бажаного результату. Навпаки, браконьєрство починає набувати ознак організованої злочинності у сфері незаконного використання тваринного світу – з чітким підрозділом на організаторів, виконавців, організацією розвідки, збуту м'яса та хутра, а також прикриття на випадок виявлення порушень службою охорони.

На ефективність і дієвість заходів по охороні державного мисливського фонду негативно впливають окремі рішення судів щодо порушників правил полювання в результаті чого порушники не несуть заслуженого покарання і продовжують вчиняти злочини.

Підводячи підсумки, можна сказати, що найбільшу шкоду навколишньому природному середовищу завдає людина. Головними проблемами в мисливському господарстві є:

- незаконні полювання;
- потрав лісових культур дикими тваринами;
- випалювання сухої рослинності.

Перелік посилань

1. Закон України «Про мисливське господарство та мисливіство» / Законодавство України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1478-14#Text>.